

VOLS SER LA VEU DE DALÍ?

I si durant uns dies omplim les xarxes amb les paraules de Dalí? Redescobrim el plaer de llegir en veu alta i d'escoltar el so dels llibres!

Escolliu un d'aquests fragments (o tots!) i graveu-vos mentre els llegiu. Pengeu els vídeos a les stories de les vostres xarxes i amb l'hashtag [#DalíBooks](#) i **no oblideu etiquetar-nos** [@museudali](#)! Us seguirem i compartirem les vostres lectures als nostres perfils!

“El més essencial per a mi és l'amor. És l'eix de la meua vitalitat i del meu cervell, el ressort que em llança endavant amb elasticitat i agilitat, amb més claredat i precisió en tots els moviments dels meus sentits, dels meus impulsos, dels meus coneixements. ¿Potser és per això que jo no soc d'aquest temps, en què ja no hi ha lloc per a l'amor?”

Gala Dalí, *La vida secreta : diari inèdit* (dècada de 1940), Figueres i Barcelona, Fundació Gala-Salvador Dalí, Galaxia Gutenberg i Círculo de Lectores, 2011.

“Si un amor és gran per les proves que supera i adquireix la maduresa pels obstacles que fa caure, el nostre amor és inalterable. En tota la història de tots els temps, no hi haurà una desmesura i un equilibri, una força i una dolçor, un magnetisme i un volcà passional més intensos en la vida d'una parella. Gala i Dalí encarnen el mite més fenomenal de l'amor, que transcendeix els éssers, aniquila el vertigen de l'absurditat i proclama l'orgull i la qualitat del geni humà. Sense l'amor, sense Gala, jo no seria Dalí.”

Salvador Dalí, *Confessions inconfessables*, 1973

“Anomeno la meua esposa: [...] «campana de pell» (perquè llegeix per a mi en veu alta durant les llargues sessions de la meua pintura, produint un mormol com de campana de pell, gràcies al qual aprenc totes les coses que, sense ella, no arribaria a saber mai).”

Salvador Dalí, *La vida secreta de Salvador Dalí*, 1942

“Jo sé on és
al fons de la terra
el bloc de marbre
on està continguda
la imatge de Gala tan estimada.”

Salvador Dalí, *Elegies a Gala*, 1988

“Gala està asseguda a la proa de la seva barca pintada de groc de Nàpols. És el dia de la meva vida que la trobo més bonica. A la platja, els pescadors contempen el paisatge que crema. Jo, commogut, em flecto de genolls un cop més per donar gràcies a Déu que Gala sigui un ésser tan bonic com els que guarneixen les teles de Rafael.”

Salvador Dalí, *Journal d'un genie*, 1964